

Dr. Szőnyi Gyula (1921-2006)

Mansfeld Péter emlékére

Fegyvert fogott a Haza védelmében,
Pedig még csak tizenhat éves volt.
Magyarok vére folyt a pesti utcán,
A vörös sátán dühében gyilkolt.

A belső és külső ellenség hada
Gaz cinizmussal ölte a magyart,
Mert az elnyomott, megalázott népünk
Jogot és még szabadságot akart.

Péter az elnyomás áldozata volt,
És szívében fellobbant a remény,
Ifjúságát nem nyomja el a sötétség,
Mert a hazánkban kigyullad a fény.

Ifjú társait harca buzdította,
Győzelmünk is megérkezett végre,
És úgy tűnt, hogy a véres harcok útján
Kigyulladt a szabadságunk fénye.

Ifjú szívekben fellángolt a remény:
Magyarnak lenni nem lesz bűn soha,
Mert a hazából elűzte a sátánt
Kezükben levő Isten ostora.

De a távoli fény pokol tüze volt.
Ördögök ott bitókat ácsoltak,
És a magyar nép ezreit gyilkolva
Kezükre ismét vasláncot hoztak.

Drága Péter és ifjú harcosok,
Szívünk keresztje emlékeztet rátok,
Mert a bitókon veletek együtt
Kivégezték a magyar szabadságot.

(Dr. Szőnyi Gyula 1921-ben született Fülöpszálláson. Részt vett az 1956-os forradalomban, ezért 1957. január 1-jén letartóztatták, a bíróság tizenöt és fél év börtönre ítélte. Rabságából 1974-ben szabadult. 2006-ban szülővárosában hunyt el.)